„SFERT-FINALIȘTII" CAMPIONATULUI EUROPEI

FRANȚA — ECHIPĂ LA RĂSCRUCE...

PREZENȚE ÎN „CUPA EUROPEI". Totul a mers bine în prima ediție, pînă la turneul final însă: 7—1 și 1—1 cu Grecia, *5—2 și 4—2 cu* Austria *(în sferturi de finală). În turneul final, organizat chiar de federația franceză, echipa Franței a fost eliminată de...* Iugoslavia *cu 5—4 („piaza rea"...), iar în finala pentru locul 3,* Cehoslovacia *a obținut decizia asupra Franței cu 2—0, astfel că aceasta din urmă a trebuit să se mulțumească doar cu locul 4. Același drum, cu aceleași succese de început a parcurs echipa „cocoșului galic" și în ediția următoare. Mai întîi o performanță de mare prestigiu: 1—1 și 5—2 (!) cu* Anglia *în preliminarii, apoi 0—1 și 3—1 cu* Bulgaria *(în 8-imi), dar a capotat în fața Ungariei, cu 1—3 și 1—2 (în 4-imi). Astfel, că de data aceasta Franța a absentat de la turneul final. În schimb, a reușit acum, la prima ediție a „Campionatului Europei", după patru victorii, un meci nul și o înfrîngere: 2—1 și 4—1 cu* Polonia, *1—2 și 1—1 cu* Belgia, *3—0 și 3—1 cu* Luxemburg. *În felul acesta a cîștigat grupa a VII-a, în care francezul* Loubet *și belgianul* Van Himst *au fost golgeteri cu cîte 4 goluri, iar numărul total de spectatori a atins cifra de 370.000 (cei mai puțini: 7.000 la jocul Luxemburg — Polonia).*

EXISTENȚĂ AGITATĂ. Cu toată prezența sa oarecum constantă pe primul plan internațional, totuși nu se poate spune că echipa Franței a dus o viață liniștită. Dimpotrivă. Agitația a caracterizat existența sa, frămîntările interne ale fotbalului, la nivelul cluburilor, i-au stricat liniștea și echilibrul pe care reușise să le stabilească regretatul selecționer Paul Nicolas, *cel mai bun „patron" pe care l-a avut echipa națională. De la „eșecul* Guerin" *la C.M. 1966, reprezentativa nu mai reușește să se stabilizeze nici ca principii de alcătuire, nici ca idee de joc și — ca atare — nici ca rezultate. Dacă am lua doar activitatea din 1967 și ar fi suficient pentru a demonstra instabilitatea, ca rezultate, a echipei: 0—2 cu* selecționata Corsicană, *1—2 cu* România, *3—3 cu* Hanovra, *2—4 cu* U.R.S.S., *4—1 cu* Polonia *(la Varșovia), 1—5 cu* R.F.G., *1—1 cu* Belgia *(acasă) și 3—1 cu* Luxemburg... *Meciuri în care jucătorii au oscilat între ofensivă și defensivă.*

DOUĂ DIRECȚII DIFERITE, determinate — firește — de prezențe diferite (ca temperament și vederi) la cîrma reprezentativei 1967. Șase luni de „experiență Fontaine" *au mărit agitația. Mai mult jucător decît conducător, frate mai mare al celor selecționați,* Fontaine *s-a lansat în... aventură cu frenezia și entuziasmul care-l caracterizau, decis să facă să-i triumfe ideile, imprimînd — el, fost golgeter prin excelență și campion al ofensivei — echipei stil ofensiv, bazat pe apărare în linie.* Fontaine *nu vedea decît jocul (esențial, în definitiv) și ocazia de a răsturna teorii și ordine stabilite. Nu găsea însă, în jurul lui sprijin. Nu era nimic organizat, iar antrenorii nu-l susțineau deloc. Poate că nici el nu-i prea solicitase. Cert este că experiența a eșuat:* în două meciuri echipa a marcat trei goluri și a pierdut de două ori...

Succesorul său, însă, Dugauguez, *a făcut cale întoarsă la realitățile fotbalului francez, la ceea ce se putea construi pe baza lor. Mai realist și mai practic, cu experiență incomparabilă în sport și pe plan civil, ponderat și sobru, spirit organizatoric încercat,* Dugauguez *a început mai întîi prin organizare, prin asigurarea ajutorului din afară, prin planificare și apoi a trecut la selecționare, pregătire și jocuri. Fără să ignoreze ofensiva, el a organizat apărarea, păstrînd tendințele jucătorilor formate la cluburile lor. Paralel însă, a început depistarea elementelor tinere, o întreagă campanie de formare a viitoarelor cadre, necesare echipei naționale, ca valori și ca idee de joc. Se bizuie în continuare pe internaționali consacrați* (Simon, Herbin, Loubet *etc., dar nu s-a dat în lături de a folosi și tineri, care mai fuseseră încercați* (Baeza, Michel, Quittet *etc.).*

PERSPECTIVELE? În acest stadiu se află încă Dugauguez. *Dar ce perspective îi oferă sferturile de finală? Faptul că echipa Franței a ...dat din nou peste Iugoslavia, care i-a făcut întotdeauna viață grea, nu prea îi oferă șanse de a ajunge în turneul final.* Dugauguez *nu dezarmează însă.* „Avem șansele noastre, mai ales că jucăm primul meci acasă" *— a spus el. Și-apoi, el nu uită — fără să facă din aceasta un argument decisiv — situația fotbalului iugoslav, cu toate dificultățile pe care le întîmpină el, prin plecarea a numeroși internaționali. Dar, pînă la 6 aprilie nu mai este mult.*

Echipa Franței, în formația care a învins Polonia la Varșovia

ÎN CUPA BALCANICĂ 1968

Se pare că o dată cu actuala ediție a **Cupei Balcanice**, echipele sînt decise să-i asigure regularitatea atît de necesară reușitei unei competiții. Cei puțin, pînă acum — cu excepția a două partide (primele) — jocurile s-au disputat la datele stabilite. Dar, să nu ne grăbim; sezonul competițional abea a început în țările participante la **Cupa Balcanică** și echipele nu au încă dificultăți de calendar. Sperînd totuși, că regularitatea va fi păstrată pînă la urmă, să consemnăm rezultatele înregistrate pînă acum și să redăm clasamentele la zi:

SERIA I: Beroe Stara Zagora (Bulgaria) — Vlaznija Shkodra (Albania) 2—0, Genclerbirligi Ankara (Turcia) — Beroe 0—2.

CLASAMENTUL

1.	BEROE	2	2	0	0	4—0	4
2.	Farul	—	—	—	—	—	—
3-4.	Genclerbirligi	1	0	0	1	0—2	0
	Vlaznija	1	0	0	1	0—2	0

SERIA II: Fenerbahce Istanbul (Turcia) — Olimpia Ljubljana (Iugoslavia) 1—1, Spartak Sofia (Bulgaria) — Olimpia 1—0. A.E.K. Atena — Olimpia 0—0.

CLASAMENTUL

1.	SPARTAK	1	1	0	0	1—0	2
2.	Olimpia	3	0	2	1	1—2	2
3-4.	Fenerbahce	1	0	1	0	1—1	1
	A.E.K.	1	0	1	0	0—0	1

În luna martie se vor disputa următoarele jocuri: **20.III Beroe — Genclerbirligi (S. I) și 27.III A.E.K. — Spartak (S. II).**

PRONOSTICURI SUD-AMERICANE PENTRU MEXIC

Făcînd o sinteză a comentariilor sud-americane asupra șanselor de a promova în turneul final din Mexic, pe care le au echipele lor obținem următorul rezultat:

ARGENTINA (grupa 10): Seria nu e anevoioasă. Bolivia nu ne face gînduri negre, iar Peru e un adversar temut și capricios prin cluburile sale, dar nu ca națională.

Antrenorul federal **Renato Cesarini** va trece la schițarea reprezentativei în timpul desfășurării campionatului ce va începe în aprilie, urmînd ca în decembrie lotul celor ce vor purta culorile alb-albastre să fie definitivat. Deși „bătălia diplomatică" ce urmărea fixarea Argentinei ca loc de desfășurare a turneului final 1970 a fost pierdută, cercurile fotbalistice nutresc speranța că satisfacțiile afirmării depline nu sînt departe, mai ales că — între timp — s-a anunțat ca certă atribuirea organizării C.M. 1978.

BRAZILIA (grupa 11): Trei adversari, șase partide; de mult **Brazilia** nu a avut de străbătut asemenea drum pentru o calificare. Contra candidații sînt **Paraguay, Columbia** și **Venezuela** pe care calculul hîrtiei i-a indicat ca victime sigure. Atenție însă la **Paraguay** care în 1954 a fost un adversar dur, de care am scăpat ca prin urechile acului.

Echipa națională va fi cunoscută în mai și va susține apoi o duzină de jocuri, în iunie și iulie, pentru a permite formarea unei păreri precise în legătură cu oamenii crescuți după Liverpool. În rîndurile brazilienilor s-a strecurat însă și o doză de pesimism generată de ceea ce ei numesc „așa zisul fotbal atletic practicat de europeni ce ar putea să ne situeze — prin realismul său — în urma altor teamuri".

URUGUAY (grupa 12): Chile și Ecuador stau în drumul nostru spre **Mexic.** Ecuadorul nu ne produce spaimă, Chile da.

Chile e pregătită de Scopelli, un tehnician de mare valoare, un personaj de forță, tip Riera, dacă nu cumva superior lui. Va fi greu să-i batem pe chilieni dar sperăm în victorie, căci le sîntem superiori, în special pe plan tehnic. Cluburile uruguayene sînt foarte puternice, dar naționala mai puțin. Pentru că nu știm niciodată să imprimăm reprezentativei forța, tehnica și armonia marilor noastre echipe. E necesar ca antrenorul **Scarone** să-l imite pe **Lopez,** cel care ne-a purtat la victorie în **Brazilia.**

Uruguayenii consideră că la Londra au prezentat doar un fotbal agresiv și dur, în prezent deficiența principală constituind-o atacul, datorită ruinării specificului uruguayan în jocul ofensiv de către jucătorii importați. Azi sîntem în criză și nu se fabrică atacanți de la o zi la alta. Oricum, trebuie să ne calificăm.

Iată deci pronosticate ca certe prezențe în Mexic, trei echipe: **Argentina, Brazilia, Uruguay.** Exactitatea acestor pronosticuri, o va decide timpul.

INDISPONIBILITĂȚI ÎN ECHIPA BULGARIEI

Programul de pregătire al națională bulgare — ce urmează să înfrunte la 7 aprilie *Italia* în sferturile de finală ale „Campionatului Europei" a prevăzut pentru ieri la *Belgrad* o întîlnire cu *Iugoslavia,* dornică de asemenea să-și verifice forțele în vederea meciului cu *Franța,* și o alta la *Sofia* cu o selecționată maghiară, fixată la 27 martie sub eticheta *Sofia — Budapesta.*

Iată însă că din tabăra bulgară ne parvin știri în legătură cu accidentarea a doi din oamenii de bază ai echipei: capul de afiș *Asparuhov* și excelentul *Bonev.* Celebrul atacant al lui *Levski* și al naționalei e suspectat de o fisură la unul din degetele piciorului drept, survenită după meciul cu *Rapid Viena.*

Ambii jucători, însoțiți de medicul lotului, au fost la Viena pentru a se supune unui control ce urmează să decidă o foarte posibilă intervenție chirurgicală. În acest caz perioada de refacere ar însuma nu mai puțin de două luni, fapt ce nu ar mai permite prezența lor pe terenurile de fotbal.

Dat fiind contextul competitiv în care intervin aceste accidentări, vestea a produs o vie impresie în mediile sportive bulgare iar tehnicienii reprezentativei se văd constrînși a revedea schemele tactice adoptate în vederea proximelor partide.

ANGLIA — CLIPELE MARILOR ÎNTREBĂRI...

PREZENȚE ÎN „CAMPIONATUL EUROPEI". Federația din Londra, ezitantă ca și în fața altor mari competiții din istoria fotbalului, n-a înscris echipa sa la prima ediție a „Campionatului Europei". La a doua ediție însă, a ieșit din espectativă și a fost prezentă cu un „unsprezece" experimental cum a fost numit. Franța a reușit atunci una dintre cele mai bune performanțe din activitatea sa, eliminînd formația lui Winterbottom *(1—1 la Londra, 5—2 la Paris). Deci, în actuala ediție, Anglia reușește — fie și numai prin calificarea în sferturile de finală — cea mai bună performanță a sa din întreaga istorie a prezențelor în competiția continentală. Dar nu fără emoții și eforturi. Scoția i-a produs cele mai mari necazuri, după ce a învins-o pe Wembley.*

Așa că verdictul asupra învingătoarei seriei a fost amînat pînă după partida de la Glasgow în care campioana mondială a obținut acel trebuincios meci egal spre a merge mai departe. „Campionatul Europei" se bucură așa dar de un nume strălucitor pentru sferturi, după „pagubele" suferite prin scoaterea din cursă a locurilor 2 și 3 de la C.M. 1966. reprezentativele R.F. a Germaniei *și* Portugaliei.

Alf Ramsey a devenit și mai tăcut. *Cunoscut și... temut pentru încăpățînarea cu care crede în atingerea țelurilor ce și-a propus, sir* Alf Ramsey, *omul care a cunoscut cel mai mare triumf de care s-a bucurat un antrenor de fotbal, știe acum că nimic nu e mai greu decît să mențină prestigiul echipei ajunsă la titlul suprem. Nici dirzul fost fundaș al națională nu poate scăpa însă de sub efectele sentimentalismului, atacate acum de necesitățile viitorului.* Ramsey *se află pe hotarul dintre epoca „C.M. 1966" și „perioada noii echipe a Angliei". Pînă acum, concesiile lui privind intrarea în echipă a oamenilor noi s-au produs numai la meciul cu* Scoția *cînd — și din motive de accidentare dar și din lipsă de forță — patru dintre cei care au făcut turul de onoare cu „Cupa Jules Rimet" au absentat: fundașul dreapta* Cohen, *„omul de sacrificiu* Stiles", *fundașul central* Jackie Charlton, *atacantul* Hunt. *„Intrușii" se numesc* Newton, Labone, Mullery *și* Summerbee.

Prin urmare, pentru echipa Angliei clipele marilor hotăriri au sosit. Simțul de prevedere al lui Ramsey, *seriozitatea și meticulozitatea cu care a clădit — de la principiile de selecționare și pînă la ultimele amănunte de organizare a cantonamentelor — echipa-campioană a lumii vor duce, după toate probabilitățile, la remanieri în suită pentru jocurile care urmează.* Ramsey *a amintit adeseori în aprecierile sale despre jucătorii tineri care se ridică, despre extremul stînga al lui* Manchester United, Kidd, *și a lăsat să se înțeleagă că în meciul pe teren propriu cu* Spania *îl va utiliza. Nu-i departe de vederile selecționerului și de porțile naționalei nici acel nefericit* Osgood *— marele talent dintre centrii atacanți ai noii generații, mereu doborît de cîte un accident stupid și grav.*

Care vor fi primii de care Ramsey *se va despărți? Aproape certă este plecarea lui* Jackie Charlton, *care s-a și recuzat de la selecționarea în meciul cu* Scoția *printr-o scrisoare — considerată în Anglia un model de sportivitate și modestie; el și-a manifestat de altfel dorința de a abandona, poate chiar la terminarea lui 1968, activitatea de performanță.* Stiles *are posibilități să revină, ca și* Hunt *— fiindcă amîndoi sînt încă tineri și foarte ambițioși. În schimb,* Cohen, *adeseori accidentat, își diminuează tot mai mult pretențiile.*

Rămîne să vedem cît de puternic va fi noul dispozitiv al reprezentativei engleze care pornește cu un important handicap: amintirea marei performanțe din 1966, care va plana — o umbră apăsătoare — peste primele sale examene.

Vor rămîne Stiles (stînga) și Bobby Moore piloni ai echipei Angliei?